

Wspomnienia • In memoriam

Wspomnienie o prof. dr hab. med. Halinie Glińskiej (1924–2002)

W dniu 16 maja 2002 roku zmarła w Krakowie prof. dr hab. med. Halina Glińska, Kierownik Katedry i Kliniki Onkologii Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Prof. Glińska urodziła się w Bielsku-Białej 23 grudnia 1924 roku. W latach okupacji, po ukończeniu Szkoły Chemii Technicznej, pracowała w laboratorium Szpitala im. Św. Łazarza w Krakowie, a równocześnie uczęszczała na tajne komplety, przygotowując się do matury. Świadectwo dojrzałości uzyskała po wojnie, w 1945 roku, po ukończeniu ostatniego roku nauki w Gimnazjum im. Królowej Wandy w Krakowie. W tym samym roku rozpoczęła studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Krakowie, które ukończyła we wrześniu 1951 roku. Jeszcze przed uzyskaniem dyplomu lekarza medycyny, w listopadzie 1950 roku, podjęła pracę w organizowanej wówczas nowej placówce onkologicznej – w krakowskim Oddziale Instytutu Onkologii. Należała do grupy pracowników, którzy organizowali Instytut w początkowym, trudnym okresie jego istnienia, do tych, którzy tworzyli podstawy jego rozwoju klinicznego i później naukowo-badawczego. Specjalizację II° z onkologii uzyskała w 1957 roku, specjalizację I° w zakresie chorób wewnętrznych w 1959 roku. Stopień doktora medycyny nadała Jej Rada Wydziału Lekarskiego AM w Krakowie w 1962 roku, stopień doktora habilitowanego medycyny w zakresie radioterapii nadała Jej ta sama Rada w 1971 roku. Po uzyskaniu doktoratu, w 1963 roku, została mianowana na stanowisko Kierownika Kliniki Onkologii Ogólnej kra-

kowskiego Oddziału Instytutu Onkologii. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej powołał Ją na stanowisko docenta we wrześniu 1973 roku.

Prof. Glińska rozpoczęła pracę w oddziale szpitalnym, w którym przeważnie zatrudnieni byli młodzi lekarze, nie mający większego doświadczenia w zakresie onkologii. Dzięki swoim umiejętnościom organizacyjnym, staraniom i pracy doprowadziła do utworzenia na tej podstawie nowoczesnej, stojącej na wysokim poziomie kliniki onkologicznej. Wykształciła zespół lekarzy i pielęgniarek i zorganizowała ich pracę w sposób odpowiadający potrzebom i kierunkom nowoczesnej onkologii, a także znalazła czas na podjęcie pracy badawczej. Początkowo zainteresowała się leczeniem systemowym, głównie hormonoterapią, raka piersi. Ale zasadniczym tematem Jej zainteresowań badawczych były nowotwory układu chłonnego, przede wszystkim ziarnica złośliwa. Pierwsza w Polsce zajęła się badaniami nad rolą próbnego otwarcia jamy brzusznej w diagnostyce i terapii ziarnicy. Podjęła pionierskie wówczas badania nad dozymetrią *in vivo* u chorych napromienianych z powodu ziarnicy, wówczas jeszcze w warunkach konwencjonalnej radioterapii kilowoltowej. Przeprowadziła nowoczesną, opartą na solidnych podstawach metodycznych, analizę wyników leczenia nowotworów układu chłonnego, leczonych w krakowskim Oddziale Instytutu Onkologii. W czasie 24 lat pracy w Instytucie Onkologii opublikowała 53 prace naukowe. W swojej pracy naukowej była niezwykle dokładna, cechowała Ją ogromna odpowiedzialność za każde napisane słowo i precyzja wypowiedzi. Równie staranna była w pracy klinicznej, znajdowała czas dla każdego chorego, uwzględniając nie tylko stan kliniczny, lecz również potrzeby psychiczne szukających Jej pomocy pacjentów i ich rodzin.

Prof. Glińska była także organizatorką i długoletnią Kierowniczką Wojewódzkiej Poradni Onkologicznej w Krakowie. Na szczególne podkreślenie zasługuje Jej zainteresowanie losem chorych na zaawansowane, nieuleczalne nowotwory. Dzięki Jej staraniom zostały wyodrębnione w powiatowych szpitalach ówczesnego województwa krakowskiego tzw. „łóżka onkologiczne”, umożliwiające paliatywne leczenie tych chorych, prowadzone przy współudziale pracowników Poradni. Można śmiało powiedzieć, że prof. Glińska była jedną z prekursorów nowoczesnej opieki paliatywnej nad chorymi onkologicznymi w Polsce.

Prof. Glińska była członkiem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Onkologicznego, w jednej z kadencji pełniąc funkcję Sekretarza ZG PTO. W uznaniu

swych zasług dla Towarzystwa i, szerzej mówiąc polskiej onkologii, została wyróżniona dyplomem Honorowego Członka PTO. W czasie pracy w Instytucie Onkologii została odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi i Odznaką za Wzorową Pracę w Służbie Zdrowia.

W 1974 roku prof. Glińska przeszła do pracy w Akademii Medycznej w Krakowie, gdzie zajmowała się przede wszystkim nauczaniem onkologii studentów medycyny. Nie rezygnuje z dalszej pracy klinicznej i badawczej. W roku 1984 uzyskuje tytuł profesora nauk medycznych. W Akademii Medycznej, w 1993 roku przekształconej w Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego, pracuje aż do przejścia na emeryturę w 1997 roku.

Przedmiotem podziwu dla wszystkich, którzy mieli szczęście wspólnie z Panią Profesor pracować, była Jej umiejętność harmonijnego łączenia pracy zawodowej, badawczej z życiem rodzinnym. Dla wszystkich swoich współpracowników, dla chorych, którymi się opiekowała, zawsze umiała znaleźć czas, wszystkie ich problemy traktowała poważnie i z właściwą sobie troskliwą uwagą. Miała wspaniałe poczucie humoru, co pozwalało Jej czasem patrzeć przez palce na drobniejsze niedociągnięcia współpracowników. Interesowała się także sztuką i literaturą, przede wszystkim z kręgu kultury francuskiej.

Zostanie w naszej pamięci jako Człowiek mądry, dobry i szlachetny.

Prof. dr hab. med. Jan Skołyszewski
Centrum Onkologii-Instytut
im. M. Skłodowskiej-Curie w Krakowie